

[Grete Schødt]

Så vil jeg gerne spørge: Hvad er det egentlig, der er sket inden for den sidste måned? Hvad er det, der er sket i forhold til lovforslag nr. L 170, som socialministeren fornuftigt tog af bordet? Hvordan kan der fremkomme en merbesparelse på 7 mio. kr. i 1990, 14 mio. kr. i 1991 og 25 mio. kr. i 1992? Det er altså forskellen fra lovforslag nr. L 170 og så til det, vi behandler i dag. Jeg forlanger ikke, at ministeren skal kunne svare på det her og nu, men jeg vil gerne gentage spørgsmålet under udvalgsarbejdet.

Så vil jeg slutte med at sige, at Socialdemokratiet selvfølgelig ikke stemmer for dette lovforslag. Vi tager skarpt afstand fra det, på samme måde som vi gjorde, da vi behandlede medicinloven, som dette lovforslag unægtelig ligner til forveksling.

Linjerne er klare. Dette lovforslag har som det foregående lovforslag ét formål: Den, der har mindst, skal have endnu mindre.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Dette lovforslag af socialministeren er en følgerlovgivning i forlængelse af det lovforslag af boligministeren, som vi just har behandlet, idet det efter de nuværende regler i bistandsloven om beregning af boligtillæg i kontanthjælpen vil betyde, at kontanthjælpsmodtageren kunne få dækket det beløb, som boligstøtten reduceres med efter den nye regel i boligstøtteleven.

Det Konservative Folkeparti kan støtte socialministerens forslag; det er et led i vores finanslovforlig.

Bjørn Poulsen (SF):

Under behandlingen af lovforslag nr. L 195 oplevede vi jo, at flertallet for dette forslag forsvandt. Da det forslag, vi her behandler, er et udslag af denne regerings lighedsbetragtninger om, at når lavtlønsgruppen skal igennem socialrealismen i regeringens slankekur, så skal kontanthjælpsmodtagerne naturligvis også have deres tur.

Den lighedsbetragtning, som ligger i dette forslag, må også betyde, at hvis lovforslag nr. L 195 ikke kan vedtages, skal dette heller ikke vedtages. Ellers duer lighedsbetragtningen jo ikke rigtig. Men vi må vente og se.

Man kan ikke lade være med at sige, at vi igen oplever en af socialrealismens festdage, hvor undskyldningen for at fjerne noget fra lavtlønsgrupperne er, at man skal kunne ned-

sætte skatteprocenterne. Det hørte vi under forhandlingen om det foregående forslag. Man kan ikke komme uden om, at man får det indtryk, at regeringens opfattelse af, hvad der er socialt rimeligt, ligger på et helt andet niveau end det, vi fra SF's side mener den bør ligge på.

Vi har svært ved at se nogen som helst rimelig grund til at fjerne noget som helst fra kontanthjælpsmodtagerne. Vi har svært ved at se, at det er deres forbrug, der er med til at ødelægge noget på valutabalancen. Vi har svært ved at se, at det lige netop er dem, der er årsag til, at vi ikke har det så godt i dette samfund, og vi har meget svært ved at se, at partierne i dette Folketing, inklusive regeringspartierne, Fremskridtspartiet og Kristeligt Folkeparti, kan mene, at det er rimeligt at gøre dette over for disse mennesker.

Det er selvfølgelig ikke første gang, vi har set denne regering fremkomme med besparelsesforslag og få dem igennem i folketings salen, men det er vel første gang, vi ser en så renlivet gang knippelsuppe over for de dårligt stillede grupper i samfundet. Jeg er i virkeligheden fuldkommen uforstående over for, at man kan gøre det.

Under forhandlingen om lovforslag nr. L 195 blev bl.a. børnechecken omtalt – det er jo Kristeligt Folkepartis mærkesag. Den positive effekt, som denne børnecheck havde, er man nu med til at fjerne for andre grupper. Jeg ved ikke, hvorfor man gør det, men jeg synes nok, at topmålet af hykleri efterhånden må være nået i og med, at man kan medvirke til gennemførelsen af dette lovforslag.

Vi er i SF utroligt skuffede over, at man kan gøre, som man gør her, og det er i hvert fald sikkert og vist, at hvis man tror, at man kan gøre noget som helst for den danske økonomi ved udelukkende at gå efter lavtløns- og lavindtægtsgrupperne, så tror jeg, at man totalt har misforstået, hvad det i virkeligheden drejer sig om. Hvis man bygger på den – hvad skal jeg kalde den? – rationelle økonomopfattelse af, hvorledes et samfund virker, må man sige, at det vel nok er noget nær det koldeste og mest umenneskelige synspunkt, man overhovedet kan få ind i en politisk debat.

Vi håber, at lovforslag nr. L 195 ikke kan vedtages, og så forventer vi helt naturligt, at lovforslag nr. L 196 heller ikke skal.